

Věc C-183/21

**Shrnutí žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podle čl. 98 odst. 1
jednacího řádu Soudního dvora**

Datum doručení:

23. března 2021

Předkládající soud:

Landgericht Saarbrücken (Německo)

Datum předkládacího rozhodnutí:

4. března 2021

Žalobkyně:

Maxxus Group GmbH & Co. KG

Žalovaná:

Globus Holding GmbH & Co. KG

Předmět původního řízení

Směrnice o obchodních známkách – Břemeno tvrzení a důkazní břemeno

Předmět a právní základ předběžné otázky

Výklad unijního práva, článek 267 SFEU

Předběžné otázky

Je třeba unijní právo, zejména pokud jde o směrnici(e) o ochranných známkách, tedy

směrnici Evropského parlamentu a Rady 2008/95/ES ze dne 22. října 2008, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách (Úř. věst. 2008, L 299, s. 25), zejména v článku 12, příp.

směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2436 ze dne 16. prosince 2015, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách (Úř. věst. 2015, L 336, s. 1), zejména v článcích 16, 17 a 19,

vykládat v tom smyslu, že užitečný účinek těchto ustanovení brání takovému výkladu vnitrostátního procesního práva,

- 1) který žalobci v občanskoprávním řízení směřujícím k výmazu vnitrostátní zapsané ochranné známky z důvodu zrušení v důsledku nepoužívání ukládá břemeno tvrzení, které je nutno odlišit od důkazního břemene, a
- 2) který v rámci tohoto břemene tvrzení žalobci ukládá, aby
 - a. nepoužívání ochranné známky žalovaným v takovémto řízení náležitě doložil v rozsahu, v němž je mu to možné, a
 - b. za tímto účelem provedl vlastní průzkum na trhu, který je přiměřený žádosti o výmaz a jedinečnosti dotčené ochranné známky.

Uplatňovaná ustanovení unijního práva

Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2436 ze dne 16. prosince 2015, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách (dále jen „směrnice o ochranných známkách“), zejména články 16, 17, 19, 44 a 46

Uplatňovaná ustanovení vnitrostátního práva

Zivilprozessordnung (občanský soudní řád, dále jen „ZPO“), zejména § 178

Shrnutí skutkového stavu a řízení

- 1 Žalobkyně požaduje výmaz dvou německých ochranných známek žalované z důvodu zrušení v důsledku nepoužívání. Žalobkyně prodává sportovní zařízení a vybavení, masážní podložky, masážní křesla a grily. Je zapsána jako majitelka německé ochranné známky 302017108053 „MAXXUS“ a unijní ochranné známky 17673641 „MAXXUS“.
- 2 Žalovaná je mateřská společnost skupiny Globus St. Wendel. Do této skupiny patří různé společnosti, které na území spolkové republiky provozují 46 velkoplošných samoobslužných prodejen s potravinami a dalším zbožím, jako jsou nápoje, stavebniny, elektrozařízení a další. Žalovaná umožňuje podnikům ve skupině, aby využívaly ochranné známky, jejichž je majitelkou. Významnějších online obrátů dosahuje skupina zejména v oblasti elektro a stavebnin.

- 3 Žalovaná je od července 1996 v rejstříku ochranných známek zapsána jako majitelka německé slovní ochranné známky 395 35 217 „MAXUS“ pro velký počet výrobků tříd 33, 1-9, 11-32 a 34. Ochranná doba užívání ochranné známky uplynula dnem 30. října 2005. Dále je žalovaná od května 1996 zapsána jako majitelka níže vyobrazené slovní/obrazové ochranné známky 395 35 216 s textem „MAXUS“ a symbolem glóbu pro třídy 20, 1-9, 11-19 a 21-34:

- 4 V řízení o zápisu ochranných známek „MAXXUS“ žalobkyně podala žalovaná nejprve námitku. Dne 2. května 2018 podala žalovaná námitku proti unijní ochranné známce 17673641 „MAXXUS“ žalobkyně. Námitka se opírala mimo jiné o slovní ochrannou známku 395 35 217 „MAXUS“. Žalobkyně proti námitce argumentovala, že žalovaná ochrannou známku „MAXUS“ nepoužívala způsobem, který by zachoval práva k této ochranné známce. Žalovaná vzala námitku dne 5. srpna 2019 zpět. Dne 12. února 2018 podala žalovaná námitku proti německé ochranné známce 302017108053 „MAXXUS“ žalobkyně, která se rovněž opírala o tuto slovní ochrannou známku „MAXUS“. Žalovaná vzala zpět i tuto námitku.
- 5 Dne 29. července 2019 podala žalobkyně k Deutsches Patent- und Markenamt (Německý patentový úřad) návrh na výmaz obou předmětných ochranných známek z důvodu zrušení. Žalovaná vyjádřila svůj nesouhlas s výmazem dopisem ze dne 26. srpna 2019.
- 6 Žalovaná používala alespoň slovní ochrannou známku „MAXUS“ jako tzv. „white label“ pro různé zboží a přitom zvolila tuto podobu:

- 7 Sporný je rozsah tohoto užívání a poslední relevantní okamžik. Žalobkyně tvrdí, že žalovaná v posledních pěti letech nepoužívala ochranné známky zapsané v její prospěch způsobem, který by zachoval práva k nim.
- 8 Vyhledávání výrazu „MAXUS“, které žalobkyně provedla na Google, neposkytlo žádné výsledky prokazující užívání sporných ochranných známek způsobem zachovávajícím práva k nim. Na internetových stránkách www.globus.de, které jsou provozovány pro skupinu podniků žalované, se nachází rubrika „vlastní

značky“. Zde jsou uvedeny názvy: „korrekt“, „Globus“, „Globus Gold“, „naturell“ a „Jeden Tag“. Ochranné známky, které jsou předmětem sporu, zde uvedeny nejsou. Při zadání názvu „MAXUS“ do vyhledávání na těchto internetových stránkách v rubrice „sortiment/katalog výrobků“ bylo zobrazeno osm nabídek, z nichž dvě nebyly relevantní a šest se týkalo čisticích utěrek. Na těchto čisticích utěrkách nebo na jejich obalu ovšem předmětné ochranné známky nebyly uvedeny. Slovo „MAXUS“ se vyskytovalo pouze v textu nabídky. Při zadání názvu „MAXUS“ do interního vyhledávání na domovské stránce www.globus.de se zobrazí dva výsledky vyhledávání. Oba odkazovaly na „MAXUS Getränkemarkt“ provozovaný společností Maxus GC Freilassing GmbH & Co. KG. Podle internetové prezentace ovšem tato společnost nepoužívala označení „MAXUS“ jako ochrannou známku pro vlastní nápoje, nýbrž pouze jako firemní značku resp. značku pro obchodní služby s nápoji. Detektivní kancelář prověřila, že v této prodejně nápojů ve Freilassingu nebyly prodávány žádné vlastní značky žalované pod spornými označeními.

- 9 Žalobkyně tvrdí, že žalovaná v posledních pěti letech nepoužívala ochranné známky zapsané v její prospěch způsobem zachovávajícím práva k nim. Žalovaná podle ní nese břemeno tvrzení i důkazní břemeno. To vyplývá ze směrnice o ochranných známkách v platném znění.
- 10 Žalobkyně navrhuje, aby soud žalované uložil povinnost, aby souhlasila zaprvé s výmazem své ochranné slovní známky „MAXUS“ zapsané u Deutsches Patent- und Markenamt pod číslem 395 35 217 pro veškeré zboží a za druhé s výmazem své ochranné obrazové/slovní známky „MAXUS“ zapsané u Deutsches Patent- und Markenamt pod číslem 395 35 216 pro veškeré zboží.
- 11 Žalovaná navrhuje, aby soud žalobu zamítl. Tvrdí, že ochrannou známku užívala způsobem zachovávajícím práva k ní a má za to, že argumentace žalobkyně není postačující, aby založila sekundární břemeno tvrzení.
- 12 Ochranná známka „MAXUS“ je se souhlasem žalované používána v samoobslužných prodejnách, které jsou součástí skupiny Globus, k označování těchto skupin zboží ve standardním sortimentu: potřeby pro zvířata, domácí potřeby, papír a potřeby na psaní, hračky, sportovní potřeby, autopříslušenství, textil. Takové zboží označené ochrannou známkou bylo v celém relevantním období posledních pěti let před zahájením dotčeného řízení, jakož i do dnešního dne se souhlasem žalované prodáváno v samoobslužných prodejnách v Německu, které jsou součástí skupiny Globus, i jako zboží na vývoz. Dále je tato ochranná známka dočasně používána na akce, jako například na zboží pro fanoušky při fotbalových událostech.
- 13 Žalovaná předkládá obaly a fotografie regálů, které mají doložit používání slovní ochranné známky „MAXUS“ v posledních pěti letech. Dále předkládá výpisy ze systému řízení zásob a přehled z části „vlastní značky“. Mimoto trvá na svém vyjádření v řízení o odporu a předkládá k tomu dokument, v němž bylo používání doloženo předložením podrobných informací a dalších dokladů.

- 14 Dále tvrdí, že s vynaložením odpovídajících nákladů může předložit další důkazy o používání. Tyto náklady by však byly vysoké.

Relevantní normy / Judikatura

- 15 Senát odkazuje na body 31, 32 a 42 odůvodnění, jakož i články 16, 17, 19, 44 a 46 nové směrnice o ochranných známkách; změna práva, pokud jde o předmětný bod, není zjevná.
- 16 Podle judikatury Soudního dvora Evropské unie nese u žaloby na výmaz *důkazní břemeno* o nepoužívání majitelka ochranné známky. Pokud jde o unijní ochranné známky, senát v této souvislosti poukazuje na body 52 až 64 rozsudku ve věci C-610/11 P, Centrotherm. Tato judikatura týkající se původní směrnice o ochranných známkách byla rozšířena rovněž na vnitrostátní ochranné známky, jak vyplývá z bodů 62 až 74 rozsudku ve spojených věcech C-217/13 a C-218/13, Oberbank AG a další. Dále Soudní dvůr rozhodl rovněž v občanskoprávním řízení o zrušení, jako je řízení dotčené v projednávané věci, že důkazní břemeno nese majitelka ochranné známky, jak vyplývá z bodů 73 až 82 rozsudku ve spojených věcech C-720/18 a C-721/18, Ferrari SpA.
- 17 Podle německého práva může podle § 55 odst. 1 druhé věty bodu 1 Markengesetz (zákon o ochranných známkách, dále jen „MarkenG“) kdokoliv podat návrh na zrušení podle § 49 MarkenG, dovolává-li se nepoužívání ochranné známky. Podle § 49 odst. 1 MarkenG nastává zrušení ochranné známky, jejímž důsledkem je nárok na její výmaz, jestliže ochranná známka nebyla v průběhu pětiletého období skutečně užívána ve smyslu § § 26 MarkenG; jediné skutečné užívání postačuje, aby nárok protistrany na výmaz pro skupiny výrobků, u nichž je ochranná známka používána, zanikl.
- 18 Podle judikatury Bundesgerichtshof (Spolkový soudní dvůr) (bylo) břemeno tvrzení a důkazní břemeno v občanskoprávních žalobách na zrušení upraveno tak, že žalobce musí nejprve náležitě doložit nepoužívání. V této souvislosti bylo uznáno, že žalobkyně musí cestou břemene tvrzení sama svými prostředky provést dostatečné šetření, zda protistrana používá ochrannou známku způsobem zachovávajícím práva k ní či nikoliv. Majitel ochranné známky by pak mohl nést sekundární břemeno tvrzení, protože žalobce zpravidla nemá možnost nahlédnout do interních obchodních procesů protistrany. Bylo konstatováno, že: „Břemeno tvrzení a důkazní břemeno splnění podmínek žaloby na výmaz nese žalobkyně. Žalovaný v žalobě na výmaz může ale mít podle zásady dobré víry podle § 242 Bürgerliches Gesetzbuch (občanský zákoník), která platí rovněž v procesním právu, procesní povinnost podat vysvětlení. Tato povinnost vychází z toho, že žalobce domáhající se výmazu nemá přesné poznatky o okolnostech používání ochranné známky a ani nemá možnost skutkový stav z vlastní iniciativy vyjasnit.“

Odůvodnění žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

- 19 Předmětná žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu směrnic(e) o ochranných známkách ve vztahu k vnitrostátnímu řízení o zrušení z důvodu nepoužívání vnitrostátních ochranných známek. Rozhodnutím ve spojených věcech C-720/18 a C-721/18 přisoudil Soudní dvůr důkazní břemeno v těchto řízeních majiteli ochranné známky.
- 20 Senát má za to, že popsaná judikatura Bundesgerichtshof (Spolkový soudní dvůr), pokud jde o důkazní břemeno, ve světle tohoto rozhodnutí již není odůvodněná. Nevyjasněno ale i nadále zůstává, zda vnitrostátní právo může i nadále stanovit břemeno tvrzení pro žalobce. Podle názoru senátu tomu tak je.
- 21 V zásadě by v tomto ohledu mohlo platit, že procesní právo – rovněž podle směrnice o ochranných známkách – spadá do regulační pravomoci členských států. Bod 42 odůvodnění směrnice to potvrzuje. Tato zásada je však omezena obecnými pravidly unijního práva - zákazem diskriminace a zásadou efektivity.
- 22 Zatímco zásada rovného zacházení v tomto případě dotčena není, vyvstává otázka, zda by uložení břemene tvrzení žalobci porušilo *effet utile* směrnice o ochranných známkách.
- 23 Německé právo rozlišuje koncepci břemene tvrzení a koncepci důkazního břemene.
- 24 Břemeno tvrzení ukládá účastníkovi řízení povinnost, aby se co nejkonkrétněji vyjádřil k věci. Kdo podle § 138 Zivilprozessordnung (občanský soudní řád) nese břemeno tvrzení, nemá v soudním řízení úspěch, pokud břemeno tvrzení neunes. Krom toho vyvinulo německé procesní právo rovněž sekundární břemeno tvrzení. Jeho účelem je přimět obě strany, aby byla jejich argumentace co možná nejvěcnější. Judikatura zná v tomto ohledu rovněž povinnosti zjištění informací ve vlastní působnosti.
- 25 Od toho je nutno odlišovat otázku, kdo, pokud obě strany dostatečně konkrétně doloží svůj pohled na věc, nese důkazní břemeno. V případě, že soud si po dokazování není jistý, zda může v souhrnu věřit důkazním prostředkům žalobce i přes protidůkazy žalovaného, prohraje ten účastník řízení, který nese důkazní břemeno (tzv. *non liquet*).
- 26 Břemeno tvrzení a důkazní břemeno je nutno zásadně odlišovat. Německé právo zná nejrůznější příklady situací, kdy břemeno tvrzení a důkazní břemeno nesou různí účastníci řízení a břemeno tvrzení odlišuje tak, že každý účastník řízení musí doložit skutečnosti, které jsou mu známy nebo je může získat s vynaložením přiměřeného úsilí. V případě, že jedna ze stran břemeno tvrzení neunes, nemá v řízení úspěch. Je-li argumentace obou stran dostatečná, soud provede dokazování a důkazy vyhodnotí. Nejsou-li důkazy pro soud přesvědčivé, prohrává ten účastník řízení, který nese důkazní břemeno.

- 27 Dotčená předběžná otázka se týká pouze břemene tvrzení, nikoliv důkazního břemene.
- 28 V předmětné věci je pouze sporné, zda může být žalobci v řízení o zrušení z důvodu nepoužívání podle vnitrostátního práva ochranných známek uloženo podle unijního práva prvotní nebo přinejmenším druhotné břemeno tvrzení poté, co žalovaná v projednávané věci již používání velmi podrobně doložila.
- 29 Senát má za to, že břemeno tvrzení není ve směrnici o ochranných známkách upraveno. Z jeho pohledu ze směrnice o ochranných známkách zejména nevyplývá, každopádně nikoliv nutně ve smyslu zásady efektivity, že na žalobce v řízení o zrušení nemohou být kladeny žádné požadavky týkající se odůvodnění jeho žaloby.
- 30 Soudní dvůr Evropské unie odůvodňuje přístup z pohledu důkazního břemene, které ve směrnici o ochranných známkách není výslovně upraveno, analogií k nařízení o ochranné známce Unie, jakož i argumentem, že otázka důkazního břemene musí být ve všech členských státech upravena stejně, aby nebyla narušena úroveň ochrany vyplývající ze směrnice o ochranných známkách. Důkazní břemeno majitele ochranné známky vyplývá ze zásady, která je „*ve skutečnosti vyjadřuje to, co vyplývá z logiky a zásadního požadavku efektivnosti řízení.*“
- 31 Oba argumenty se podle předběžného názoru senátu netýkají břemene tvrzení:
- 32 Podle názoru senátu logika a efektivnost řízení, jako dva zásadní důvody judikatury Soudního dvora, vyžadují, aby břemeno tvrzení bylo i nadále vykládáno vyváženým způsobem v souladu s výše uvedenou judikaturou Bundesgerichtshof (Spolkový soudní dvůr):
- 33 Je totiž zapotřebí vzájemně vyvažovat pochopitelné zájmy obou stran. Žalobce by proto měl nejprve sám vyvinout úsilí a v rozsahu, který je pro něj možný a přípustný, ověřit, zda žalovaný dotčenou ochrannou známkou používá či nikoliv. Až po takovém průzkumu a příslušné odůvodněné argumentaci se zdá být na místě, aby žalovaný zcela doložil její používání.
- 34 V opačném případě by mohl jakákoli účastník řízení, procesní právo totiž pro žaloby na zrušení nestanoví žádný konkrétní právní zájem, přinutit jakéhokoli majitele ochranné známky, aby odhalil používání své ochranné známky. Podle německého práva, stejně jako podle směrnic, může „jakákoli osoba“ podat žalobu na výmaz. Pokud by neměl žalobce nejprve žádné povinnosti týkající se jeho argumentace mimo věty „Žalovaný ochrannou známkou nepoužívá“, pak je nebezpečí zneužití možnosti podat tuto žalobu velké.
- 35 Žalovaný majitel ochranné známky musí vynaložit značné úsilí, totiž vyhledat veškeré způsoby používání v posledních pěti letech ve všech oblastech, v nichž vlastní značku používá.

- 36 Z pohledu předkládajícího senátu je proto rozumné a na místě uložit žalobci, aby nejprve sám přiměřeným způsobem ověřil, zda majitel ochrannou známku skutečně nepoužívá. Za tímto účelem musí podle názoru senátu provést šetření, které je přiměřené povaze příslušné ochranné známky, a doložit jej v žalobě. Až s takto konkrétní věcnou argumentací vzniká břemeno argumentace žalovaného. Přitom je rovněž uznáváno, že konkrétní tvrzení jedné strany vyžaduje konkrétní odpověď strany druhé.
- 37 V Projednávané věci se jedná o následující problém: Žalovaná provozuje řetězec 46 hypermarketů v Německu a jako prodejce kompletního sortimentu prodává velké množství výrobků spadajících do kategorie „non-food“. Alespoň podle jejího tvrzení a dosud do spisu založených dokladů používá slovní ochrannou známku „maxus“ jako vlastní značku u velkého počtu výrobků ve velkém počtu tříd podle Niceské dohody. Online působí žalovaná pouze okrajově. Žalobkyně provedla v řízení dosud pouze krátké rešerše na Googlu a prověření jednoho výsledku, prodejny s nápoji u Mnichova.
- 38 Senát má za to, že žalobkyně tím neunesla své břemeno tvrzení. U takové ochranné známky, jako je ochranná známka v projednávané věci, by pro žalobkyni bylo možné a únosné, aby alespoň namátkově provedla kontrolu ve dvou či třech prodejnách žalované a ověřila tak používání dotčených ochranných známek. Dotčená ochranná známka je totiž vlastní značka vhodná pro mnoho výrobků (tzv. „white label“) a žalovaná není online prodejce, nýbrž tradiční obchodní dům.
- 39 O otázce přiměřenosti rozsahu břemene tvrzení může podle názoru senátu rozhodnout pouze individuálně vnitrostátní soud v příslušné dotčené věci. Například ve spojených věcech C-720/18 a C-721/18, v nichž Soudní dvůr rozhodoval o důkazním břemenu, šlo o obchodní známku, u níž byl rozsah předmětné oblasti a výrobových trhů přehledný, stejně jako používání ochranné známky na těchto trzích. U vlastních značek na „bílých etiketách“ v supermarketu je to zcela jiné. V tomto případě se jedná velký počet prodejen a výrobků.
- 40 V případě, že by žalobkyně neměla žádnou konkrétní povinnost provést šetření nebo uvádět tvrzení ve smyslu břemene tvrzení, mohla by žalovanou bez námahy donutit, aby používání značky doložila a přitom odhalila svá obchodní tajemství a vynaložila přitom značné úsilí. Senát má za to, že tato situace může být zneužita.
- 41 Je sice nutno přihlédnout k tomu, že žaloba na zrušení je v obecném zájmu, aby ochranné známky byly výlučně chráněny pouze v případě, že jsou skutečně používány. Německý zákon připouští žalobu na zrušení bez vlastního právního zájmu. Nicméně oprávněné zájmy majitele ochranné známky na tom, aby nároky vůči němu nebyly uplatňovány bezdůvodně, nýbrž pouze v případě, že si rovněž žalobce „splní své povinnosti“, by mohly hovořit pro určitý požadavek na předložení tvrzení žalující stranou.

- 42 Pro tento pohled na věc hovoří rovněž koncepce směrnice o ochranných známkách. Články 17, 44 a 46 v tomto ohledu uvádí, že lze podat námitku neužívání ochranné známky ve zde uváděných aktivních řízeních majitele ochranné známky a že majitel ochranné známky nese v těchto řízeních důkazní břemeno. Chce-li se například majitel ochranné známky bránit proti porušení, mohlo by mu tedy na námitku potenciálního poškozovatele příslušet rovněž původní břemeno tvrzení, že ochrannou známkou vůbec používá. Stejně tak je tomu v řízeních popsanych v člancích 44 a 46 směrnice o ochranné známce. Rozsah řízení zde tedy určuje vždy majitel ochranné známky.
- 43 V občanskoprávním řízení o zrušení jako pasivním řízení majitele ochranné známky je to úplně jinak: Zaprvé toto řízení neupravuje směrnice, což hovoří proti omezení břemene tvrzení žalující strany. Užitečný účinek směrnice o ochranných známkách není břemenem tvrzení žalující strany v občanskoprávním řízení o zrušení tedy - *e contrario* - dotčen. Zadruhé v tomto řízení žalobkyně určuje rozsah napadení údajně nepoužívané ochranné známky majitele. Podle názoru senátu je proto v této situaci zapotřebí přinejmenším náležitá argumentace žalobkyně založené na skutečnostech, aby se řízení o zrušení zcela nevymklo svému rámci. To předpokládá určitý, přiměřený průzkum provedený žalující stranou před řízením.
- 44 Krom toho je nutno poukázat na skutečnost, že směrnice stanoví výslovně správní řízení o zrušení u patentového úřadu. To je německým právem rovněž zaručeno. Užitečný účinek směrnice o ochranných známkách proto nevyžaduje, aby povinnost žalobce předložit tvrzení v občanskoprávních řízeních o zrušení, která směrnice nevyžaduje ani neupravuje, byla klesla na nulu.
- 45 Druhý argument Soudního dvora, že v rozsahu platnosti směrnice o ochranných známkách by neměla vznikat různá úroveň ochrany, nemá vliv na předběžný závěr senátu. Podle rozsudku ve spojených věcech C-720/18 a C-721/18 je totiž zřejmé, že situace „*non liquet*“ po provedení dokazování vedla k rozhodnutí v neprospěch majitele ochranné známky. Odůvodněnou argumentaci ve smyslu břemene tvrzení může bez dalšího přednést každý účastník řízení, který chce vynaložit nezbytné úsilí na provedení průzkumu. Stane-li se tak, pak musí majitel ochranné známky v plném rozsahu doložit používání své ochranné známky. Učiní-li tak, dokazování se provede, a pokud z něj nic nevyplyne, přijme se rozhodnutí *non-liquet* ve prospěch žalobce. Názor senátu tudíž nemění nic na úrovni ochrany.
- 46 Senát se proto svou první otázkou táže, zda žalobkyně v řízení o zrušení může mít povinnost uvést odůvodněná tvrzení. Druhou otázkou se senát táže, zda jeho předběžně upřednostňovaný výklad, podle nějž toto břemeno tvrzení vyžaduje, aby žalobce provedl vlastní šetření, které odpovídá napadené ochranné známce, je v souladu s unijním právem.